

ZVON

148 Main St. New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Investice a měna

Investice samy sebou musí směřovat k tomu, aby zajistily příležitosti k práci a k výtěžku jak dnešním, tak i budoucím generacím. Všichni, kdo rozhodují o těchto investicích a o řízení hospodářského života - ať už jsou to jednotlivci, skupiny nebo veřejní činitelé - jsou povinni mít tento účel na zřeteli; musí si uvědomit svou vážnou povinnost: jednak bdít, aby se jednotlivcům i celé společnosti postarali o prostředky nezbytné k slušné životní úrovni, jednak předvídat vývoj a zajistit spravedlivou rovnováhu mezi požadavky současné individuální i kolektivní potřeby a požadavky investování se zřetelem na budoucí generace. Třeba mít též stále na zřeteli naléhavé potřeby národů nebo zemí hospodářsky méně pokročilých. V měnových záležitostech nutno se mít na pozoru, aby se nepoškozovalo dobro vlastního národa ani národů ostatních. Nutno je třeba se postarat, aby hospodářsky slabí nebyli nespravedlivě postiženi změnou hodnoty peněz.

Nabývání vlastnictví a soukromé držby statků; velké pozemkové majetky

Vlastnictví a jiné formy soukromé držby vnějších statků přispívají k projevení osobnosti člověka a poskytují mu kromě toho příležitost vykonávat svou úlohu ve společnosti a v hospodářském životě. Je proto velmi důležité, aby se podporovalo jak u jednotlivců, tak u společností nabývání určité držby vnějších statků.

Soukromé vlastnictví nebo určitá držba vnějších statků poskytují každému nutný prostor pro jeho osobní a rodinnou nezávislost, a proto

se musí považovat za jakési prodloužení lidské svobody. Jsou konečně i určitou podmínkou občanských svobod, protože podněcují k plnění úkolů a povinností.

Formy takové držby nebo vlastnictví jsou dnes různé a stále se ještě více rozrůžňují. Všechny tyto formy zůstávají - i přes sociální fondy, práva a služby zaručované společností - zdrojem zabezpečení, který se nesmí podceňovat. To platí nejen o hmotném vlastnictví, ale i o duševních statcích, jako jsou odborné schopnosti.

Právo na soukromý majetek není v rozporu s oprávněnostmi různých forem veřejného vlastnictví. Zestátnění soukromého majetku může provádět jen zmocněná autorita v míře, jakou vyžaduje obecné blaho, a za spravedlivou náhradu. Kromě toho je v moci veřejné autority, aby znemožnila zneužívání soukromého vlastnictví na úkor obecného blaha.

Samo soukromé vlastnictví má v jádře i povahu společenskou, která se zakládá na obecném určení statků. Zanedbá-li se tato společenská povaha, vlastnictví začne být namnoze příležitostí k závisti a vážným nepokojům, takže jeho odpůrcům se dává záminka popírat dokonce i samo právo na vlastnictví.

V mnoha hospodářsky méně vyvinutých zemích jsou velké a někdy příliš rozsáhlé pozemkové majetky nedostatečně obdělávané nebo z vypočítavosti nechávané ležet ladem, zatímco převážná část obyvatelstva jsou bezzemci nebo drobní rolníci, a přitom potřeba zvýšit zemělskou výrobu se projevuje se zřejmou naléhavostí. Lidé najímaní velkostatkářem na práci nebo obdělávající část pozemků jako nájemci mají často plat nebo příjem nehodný člověka, postrádající slušné ubytování a jsou odírání zprostředkovateli. Nijak nejsou zajištěni a žijí v takovém nevolnictví, že nemají téměř žádnou možnost jednat iniciativně a odpovědně, je jim zabráněno vzdělávat se a znemožněno činně se zúčastnit společenského a politického života. V různých případech jsou proto nutné reformy, které by zvýšily příjmy, zlepšily pracovní podmínky, zvýšily spolehlivost pracovních smluv, povzbudily k osobní iniciativě, ba dokonce které by rozdělily nedostatečně obdělávané pozemky těm, kdo jsou schopni tuto půdu zúrodnit. V takovém případě je třeba poskytnout zemědělcům nutné věci a prostředky, zvláště školení a možnost správné družstevní organizace. Když však obecné blaho vyžaduje vyvlastnění majetku, je třeba stanovit po uvážení všech okolností i spravedlivé odškodnění.

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Je dovoleno na hříchy myslet?

Je snadná: Je-li to užitečné, máme-li k postoj a není-li nebezpečí, že nás pak strhne, že ji už neovládáme. Tak např. je druhý hříchu ten, kdo studuje mravov-í, kdo radí druhým, kdo přemýšlí o ve světě, kdo čte knihy. Není také hříchem smát se, když někdo vypráví hříchu, je-li hned zřejmé, že se smějeme ke věci, ale neschvalujeme nijak hřích. Jemný cit nás ov-čít, kdy žert překračuje meze.

Nedokonalosti

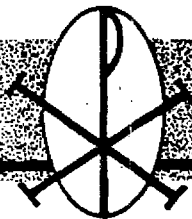
Životě se vyskytuje mnoho velmi lehkých provinění, kte-řívětci nemohou ubránit: malé netrpělivosti, zlozvyky, čas-rosti, špatně ovládané náklonnosti atd. Říkáme jim nedo-líme je snadno na druhých, ale tu jsme povinni trpělivě je vlastní nedokonalosti se musíme snažit je poznávat, neu-ovovat, nikdy se jim nepoddávat. Avšak víme, že jsou jako stále usedá na šaty. Je třeba kartáčovat oblek, dokud se áhat nedokonalosti, dokud žijeme.

Pravedlivého je jako jitřní rozbřesk: stává se jasnějším a dospěje do bílého dne" (Prísł 4, 18). - "Dokonalý není en, kdo o dokonalost stále usiluje" (sv. Bernard).

Skutky nelišné, indiferentní

ky lidské skutky buď dobré, nebo zlé? Mezi moralisty byl ty nelišné. Mohou se vůbec vyskytovat? Vlak, který jede o řádu do Prahy, buď jede po trati správné, nebo po obyčejné zpoždění je už porušením pořádku. Člověk, který podvádí, se dal na špatnou cestu. Být pravdomluvný, vit, vychovávat děti, to je trať správná. Ale co když se eptá: "Hrát karty, vyspat se po obědě, číst román, který e to dobré nebo zlé?" Rozumný člověk pokrčí rameny a áleží na okolnostech, kdo to dělá, kdy a jak!"

ní (nelišné) jsou ty skutky, které, díváme-li se na ně nejsou ani dobré ani zlé, např. sedět, jíst, číst noviny se dobrými nebo zlými podle cíle, který jimi sledujeme, a stí (např. číst noviny místo povinné práce, nebo naopak nemocnému...

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

zemřelého Františka Ryzáka a manželku - paní Josefa Pavli-
a rodina Smrčková

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
želé rodiče Dr. Ladislava a Marii Růžkovy a příbuzné z obou
synové Petr a Jan s rodinami

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
želého Jana Gašparíka - manželka a synové
želého Ládu Nováka - paní Božena Snížková

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
želou Julii Wasyleniukovu - manžel a dcera

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
želé rodiče Gustava a Miloslavu a celou rodinu Čermákovu -
a Dagmar

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů

želého Jaroslava Dlouhého v den jeho Narozenin - manželka

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů

želou Annu Paulusovu - manželé Jelínkovi

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů

želou maminku Helenu - pan Stanislav Kábrt

še drahé zesnulé dle obdržených úmyslů

želého Rudolfa Mináře - manželka a synové

še drahé zemřelé dle obdržených úmyslů

želého Rudolfa Příhodu - jeho manželka

želého Arnolda Belošice ml. - Mimi a Frank Kubelkovi

želou maminku Annu Hudečkovu - rodina Malíkova

želého Arnolda Belošice ml. - Paul M. McMuhllen s rodinou

želého Rudolfa Mináře - jeho manželka a synové

želou Marii Sečkovu v den jejího odchodu

želého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová

ou a zemř. rodinu Kočíkovu z obou stran - manž. Kočíkovi

ství, Boží ochranu a požehnání pro paní Annu Příhodovu

želou Marii Sečkovu - Krajanská rodina

želou Terezii Hrubou - dcera s rodinou

želé rodiče Krajčovy a příbuzné - dcera Anežka s rodinou

ř. Leopolda a Barboru Slívovy - rod. Slívova zde i ve vlasti

18. Za zomrelého otecka Jozefa Škrkoňa - manželia Joan a John Škrkoňovi
19. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
20. Za živých a zomrelých rodiny Mosný z oboch strán - manželia Mosný
21. Za zomrelú Mary Klimentovu - ČS Klub Manhasset
22. Za živou a zemřelou rodinu Tomečkovu z obou stran - rodina Tomečkova
23. Za zemřelého manzela Jana - paní Emilie Kovačikova
24. Za zdraví, Boží ochranu a požehnaní pro paní Josefu Pavlicovu - paní Marie Svirovská
26. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu v 5. výročí jeho odchodu - manželka a děti s rodinami
27. Za zemřelého manzela Oldřicha - paní Anička Benáčkova
28. Za zemř. manzela Františka - pí. Frída Dohnalová
29. Za zemřelého Arnolda Belošice ml. - rodina Jochova
30. Za zemřelou Annu M. Cífkovu - paní Libuše Bílková a dcery

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

Dr. Stanislav Hoffmeister se dožívá OSMDESÁTKY
Z plna srdce mu blahopřejeme a na Pánu Bohu vyprošujeme
dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a
hojné požehnaní.

V úterý 1. listopadu, na svátek Všech svatých a v předvečer svátku
Všech věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer, v dolním
kostele Panny Marie Karmelské v Astorii, bude sloužena Mše svatá za
naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete nebo odevzdáte.

Druhou neděli v listopadu - 13.XI.1994 -
M A R T I N S K É P O S V Í C E N Í

Slovenská Mše svatá každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Ne-
pomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny
Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpo-
vědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po

bohoslužbách míváme společnou snídani.

Pro nepříznivou zdravotní situaci odcházím na trvalý odpočinek. Děkuji Vám všem, a z plna srdce, za Vaši stálou, ochotnou, radostnou a obětavou pomoc a spolupráci pro kterou nám Pán Bůh a Panna Maria žehná a kterou jste vytvořili Krajanskou Rodinu. Prosím Vás všechny: pomáhejte, podpírejte a povzbuzujte tak i obětavého Otce Jiřího Kašného. Ujišťuji Vás každodenní modlitbou, vzpomínkou při Mši svaté a v Breviáři a zůstávám Vám v Srdci Páně vděčně oddaný

P. Alois Vyoral, salesián

V náruči Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdemé zas; -
kdo by se děsil, kdo by se trás?

Z otcových paží, z otcova domu
byli jsme na mžik posláni v svět; -
kdo by se obával vrátit se zpět?

Po trapné pouti navždy zas domů,
nikdy, už nikdy v tu chladnou dál!
V náruči Boží kdo by se bál?

Josef Václav Sládek

AŽ JE ADVENT ADVENTEM

Advent je doba očekávání. Větším dílem očekávání příchodu Pána ve slávě, v předvánočním týdnu pak očekávání příchodu jeho narození.

Očekávat, těšit se, toužit a připravovat se - to nejsou postoje vlastní dnešnímu člověku, mnohdy ani nám, věřícím. Ve všech oblastech života se člověk snaží dosáhnout všeho - pokud možno - ihned, bez vnější a vnitřní přípravy na přijetí, bez vystupování k cíli. Vystupování, často namáhavého a plného úsilí. Vystupování, při kterém se stále víc a víc přibližuje a rozzařuje cíl a které je podmínkou zrání. Pokud je to možné, člověk chce získat a zakusit bezprostředně ihned všechno - i to, co může získat a zakusit jen v cíli.

Mnohdy si zřetelně uvědomujeme, že člověk, který nedovedl očekávat, toužit, ale už na cestě vychutnával cíl, nenajde v cíli to nové, co je příčinou a důvodem radosti.

Mnoho věcí kolem nás bude v adventě předcházet vánoce: ozdoby, koncerty, obchody, reklamy... Snažme se tomuto tlaku odolat. Ať je advent skutečně adventem. Očekáváním, touhou, přípravou. Čím více se nám to podaří, budou i vánoce více vánoce.

Vojtěch, brněnský biskup